

RITMIKUS GIMNASZTIKA. Naplót vezetett a felkészülésről

A cél: Alíz Csodaországban

L.A.

Farkas Alíz a legfiatalabb a szeptember 24-én kezdődő budapesti olimpiai kvalifikációs világajnokságra készülő magyar együttes kéziszer csapatában, ám tegyük hozzá gyorsan: abszolút nincs megilletődve a 16 esztendő hölgy, nem tart az olimpiai ciklus legfontosabb viadalától.

– Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem izgulok, de mivel valóban nagyon alapos felkészülési időszakot tudunk magunk mögött, úgy érzem, nincs mitől tartanunk – mondta Farkas Alíz.

– A csapat többi tagja arról beszélt, hogy a szalaggyakorlatuk lehet a sorsdöntő.

– Tény, hogy nehezebb és több hibázási lehetőséget rejt, mint mondjuk a karika-labdagyakorlat, éppen ezért az átlagosnál többet gyakorolunk ezzel a szerrel. Általában az edzéseken nyolc-nyolc teljes gyakorlatot csinálunk meg, a cél, hogy négy hibátlan produkció sikerüljön.

– Ön szerint mennyit számít, hogy Marina Ignatyjevna edzőként a csapat mellé szegődött?

– Rengeteget, jobban odafigyelünk az apróságokra, és különféle érdekes alkalmazásokkal ismerttet meg minket.

– Mint például?

– Például az azonos magasságú szerdobások érdekében az edzéseken úgy öt-hat méter magasságban kifeszít a le-

vegőben egy piros kötelet, efölött kell átdobnunk a szalagot, és valóban érezhető, hogy gördülékenyebben csináljuk az elemeket.

– Sokan úgy vélik, az olimpiai kvalifikáció elérhető közelségbe került a magyar csapat számára.

– Bízom benne. Szerintem csak egy hajszálon múlik majd a nyolcadik hely, talán a hazai pálya segíthet. Mindenesetre én is több helyről hallottam már, hogy megérdemelnénk az athéni indulást és az olimpia valóban csodálatos lenne.

– Az edzések mellett jut még ideje másra is?

– Nem sok mindenre. A barátommal amolyan levelezőnaplót vezetünk, azt szoktam írogatni esténként.

– Szóval akkor megőrizte a világ-bajnoki felkészülést.

– Így van, minden szépségével és gyötrelmével...

Névjegye

FARKAS ALÍZ

Született: 1987. május 14.

Egyesülete: Óbuda RG TC

Edzője: Némethné Érfalvy Nóra

Legjobb eredményei: junior Eb-9.

(2001, együttes kéziszer csapat), felnőtt Eb-9.

(2003, együttes kéziszer csapat), felnőtt vb-16.

(2001, együttes kéziszer csapat)

ASZTALITENISZ. Szakmai vita, vagy kisstílusú erőfitogtatás

Felfüggesztett kerettagság

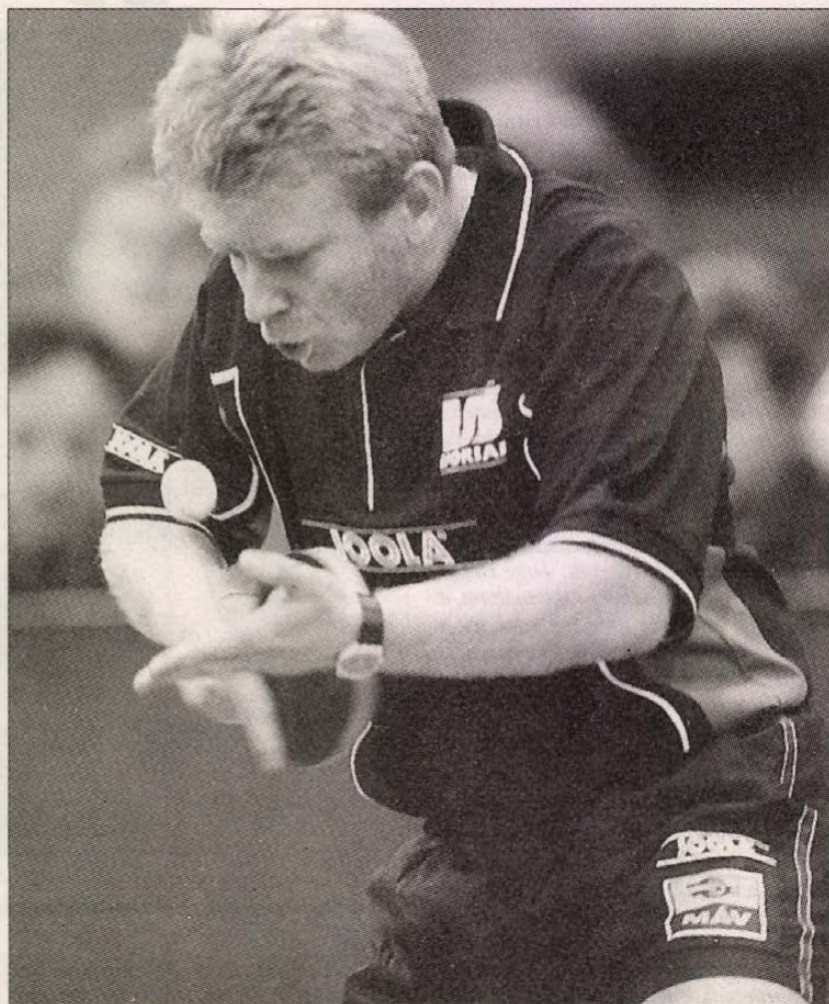
SZÜCS MIKLÓS

A hatalmas botrányt kavarázó ügy gyakorlatilag a következő, a Magyar Asztalitenisz-szövetség elnökségének, azon belül is Juhos József technikai igazgatójának címzett levéllel kezdődött.

„Jelentem, hogy Herendi Iván, a BVSC asztalitenisz-szakosztályának igazgatója telefonbeszélgetésünk során közölte, hogy négy válogatott játékosuk, Lindner Ádám, Magyar László, Marsi Márton és Németh Károly, a válogatott keret második beti tati edzőtáborozásán nem vesz részt. A jelzett játékosok klubjukban folytatják a felkészülést a Németországban megrendezésre kerülő BL-mérkőzésre. Indoklásul megemlítette, hogy a szakosztály jelenlegi helyzetében nagy jelentősége van a mérkőzésnek, az eredménynek. Az ellenfél csapatában játszik a világbelső Boll, Rosskopf, valamint egy kínai játékos. A szakosztály vezetése a speciális helyzetre való tekintettel – a mérkőzés korai időpontja, a korai csúcsforma elérése miatt – válogatott játékosait kivonja a közös munkából, felkészítésüket a szakosztály edzői látják el... Megjegyzni kívánom, hogy 34 éves szövetségi edzőségem alatt hasonló esetre nem emlékszem. ...Korunkban az alkalmazkodás nagyobb szerepet kapott, a magam részéről igyekszem megfelelni a mai kihívásoknak, követelményeknek. A számomra elvetelt döntéseket azonban a továbbiakban sem tudom elfogadni. Javasolom a négy BVSC-játékos válogatott kerettagságának a felfüggesztését. Tisztelettel: Volper László mesteredző, a férfiválogatott edzője.”

A történet – ha netán az iméntiekből nem derült volna ki egyértelműen – tehát dióhéjban ennyi: a BVSC asztalitenisz vezetői a német Gönnern elleni BL-selejtezőre készülődtek, ezért a klub szakmai vezetése úgy döntött, hogy a játékosok a válogatott tati edzőtáborozása helyett a Szőnyi úton készüljenek, mire válaszként a válogatott szakvezetője felfüggesztette a négy asztaliteniszese kerettagságát. Az ügy az elnökség elé került, s a testület csütörtökön helyben hagyta Volper László döntését, vagyis Lindner, Magyar, Marsi és Németh az egyéni olimpiai selejtező (november 27–30., Luxembourg) végéig nem vehet részt a válogatott keret munkájában.

A döntés természetesen óriási vihart kavart. Herendi Iván, a BVSC szakosztályigazgatója nem is titkolta felháborodását: „Nem tudok mást mondani, egyszerűen megdöbbent, hogy ilyen döntés egyáltalán meg született. A szakosztály köztudottan nagyon nehéz anyagi helyzetben van, ám mi ennek ellenére vállaltuk a BL-selejtezőben való indulást. Vállaltuk, mert úgy éreztük, hogy a magyar asztaliteniszt képviseljük és bár tudtuk, hogy szinte semmi esélyünk nincs a továbbjutásra, szerettük volna emelt fővel elbagyni az asztalt. A helyzetünk ellenére vállaltuk a csaknem kétfélmillió forintos kiadással járó BL-indulást, s engedték meg, hogy ezért a pénzért a mi elképzeléseink alapján készüljünk fel a mérkőzésre, különösen, hogy ez ügyben semmilyen anyagi támogatást nem kaptunk a szövetségtől. A válogatott edzőtáborozásában első sorban a november végi olimpiai selejtezőre készültek, azaz alapozó munka folyt, míg a mi esetünkben inkább a játéka, a formabozásra kellett a hangsúlyt fektetnünk. Szakmailag ez nem összeegyeztethető, hiszen a felkészülésnek céljának kell lennie, és akkor a válogatott és a mi céljaink eltérőek voltak, ezért kértük, hogy külön készüljünk. Nem tudom, hogy ez miért jelentett ekkora problémát, ugyanis a klubbeli elfoglaltságai miatt a külföldön légiósodó asztaliteniszeseink sincsenek ott

FOTÓ: MEGYESI BALINT

Németh Károly alig hogy visszatért a válogatotthoz, máris felfüggesztették

olyanmódon a válogatott edzőtáborában és összetartásaiban. Ha a kinn játszóknál ez természetes, akkor a mi esetünkben miért nem lehet az? Az is érthetetlen számomra, hogy ha már büntetnek, miért a játékosokon kell elverni a port? Elvégre ők semmi mást nem csináltak, mint a munkaadójuk elvárásainak engedelmességet, abban a helyzetben ők nem is csinálhattak mást. Szóval, ha már mindenképpen büntetni kell, hát büntessenek meg engem, vagy a szakosztály vezetését, de ne a válogatott asztaliteniszeseitől vegyék el a lehetőséget annak, hogy részt vehessenek az olimpiai selejtezőn. Ez nem más, mint kisstílusú erőfitogtatás!”

Herendi egyébként úgy véli, hogy a BVSC szakemberei és a sportágban a szakmai döntéseket hozók között – fogalmazzunk így – nincs meg a kellő összhang, ezért fájult idáig ez az ügy is. Mindenesetre ő hisz abban, hogy – a szávaival élve – a magyar asztalitenisz nem sülyded ilyen mélyre, és az illetékesek megváltoztatják a mostani döntést. Addig is készülnek a következő feladatokra – Top 12-bajnokság, Szuperliga-mérkőzések – és továbbra is a sportág érdekeit szem előtt tartva dolgoznak tovább. Ugyanezt szívből reméli Juhos József, a szövetség technikai igazgatója is, ám az ő olvasatában egy kicsit másként festenek a történetek: „Csak egyet tudok érteni Volper László döntésével. Aki egy kicsit is ismeri a válogatott szakvezetőjét, az tudja, hogy ha ő ilyesmire szánja el magát, annak okának kell lennie... Mesteredzőként talán elfogadható az a véleménye, hogy a válogatott keret edzőtáborozása nem ütötte a nyolc nappal később esedékes BL-összecsapásra való felkészülést, de Volper még további engedményeket is próbált tenni. A tati első bétén ott volt a kerettel Vej Csin-sin, a BVSC egyik edzője, aki gyakorlatilag a saját elképzelése alapján külön készítette fel a zuglóiakat, a második bétén pedig felajánlottuk, hogy a teljes BVSC, vagyis az összes játékos és edző a mi költségünkön ott lehet Tatán, együtt készülhetnek a meccs-

re, azaz ugyanazt csinálhatnák, mint amit terveztek a Szőnyi útra. A mérleg egyik szempontja az, hogy a tati ideális körülmények, csarnok, uszoda, teljes ellátás áll, a másikban pedig a BVSC, valljuk be, nem ideális létesítménye, így érthetetlen volt, hogy mégis ez utóbbi mellett döntöttek. Mondom, a válogatott edzője még ilyen kompromisszumra is hajlandó lett volna, csupán az elveket szerette volna érvényesíttetni, nevezetesen, hogy a válogatott edzőtáborában vegyenek részt a válogatott játékosok. Arról nem is beszélve, hogy a BVSC-sek távolmaradásával a keret többi tagját is nehezebb helyzetbe hozták, elvégre nekik is jóval kevesebb edzőpartnerük maradt Tatán. Sajnos én is úgy érzem, hogy nem szakmai, hanem egyéb okok vannak a háttérben, s ez tényleg nem viszi előre a sportágot. Ami pedig Volpert illeti: nemrégiben vette vissza a keretbe a mostanában másodvirágzását élő, de már a rutinosabb versenyzők közé tartozó Németh Károlyt. Kérdezem én: miért tette volna, ha mindenképpen ki akar szúrni a BVSC-sekkel...?”

A történet tehát ennyi. A jelenlegi állás szerint Lindner, Magyar, Marsi és Németh semmiképpen sem lehet ott a november végi luxembourgi olimpiai selejtezőn (más kérdés, hogy erre egyébként sem volna garancia, hiszen a három lehetséges utazó helyre legalább nyolcan-kilencen pályáznak, szinte egyenlő eséllyel), így számukra – ha majdan Volper László is úgy gondolja – marad a jövő évi páros olimpiai selejtező (április 3–4., Németország) és egyéni világszelejtező (május 13–16., Ausztria). Ezzel akár le is zárhatnák az ügyet, feltéve, ha nem ez lenne a sokadik olyan dolog, amely ekkora vihart kavart a sportágon belül. Így viszont a 24 esztendővel ezelőtti világajnoki címet szerző, ám jelenleg a világranglistán a 25. helyen álló magyar férfiszakág sokkal többet veszthet, mint négy lehetséges résztvevőt az olimpiai selejtezőn: a még meglévő, ám egyre kisebb presztízsét...

PARASPORT. Résztvételi csúcs várható jövőre a paralimpián

Az athéni érmesek jutalma a háromszorosára nő

FÜREDI MARIANNE

A mérleg: 27 arany-, 26 ezüst- és 35 bronzérem. Ez a magyar sportolók eddigi paralimpiai „termése” 1972 óta. A gyűjteményt éppen egy év múlva, szeptember 17. és 28. között gyarapíthatják versenyzőink a 12. paralimpián, Athénban.

Az egy évvel a viadal kezdete előtt, csütörtökön tartott sajtótájékoztatón Gyurcsány Ferenc sportminiszter először arról a vágyáról beszélt, hogy jó lenne, ha egyszer eltűnne az ép és fogyatékos sportolók közötti különbség, hiszen a sport mindenkié. A minisztérium meg is teszi az első lépést, amellyel csökkentheti a távolságot: míg a Sydneyben érmet nyertő parasportolók jutalma tíz százaléka volt az épek jutalmának, jövőre megháromszorozódik, vagyis harminc százaléka lesz.

Nádas Pál, a Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) elnöke rövid ismertetőt tartott a fogyatékosok sportolásának kezdetéről, emlékeztetett arra, hogy 1948-ban egy London melletti hadirokkant-kórházban rendeztek ver-

senyt a sérültek számára, majd 1960-ban Rómában az első paralimpiára is sor került. Az első időszakban a paralimpiát nem feltétlenül az olimpia városában rendezték meg, ám ma már csak az lehet olimpia házigazdája, aki a paralimpiát is felvállalja. Athénban egyébként várhatóan megdől az eddigi résztvételi csúcs, ugyanis 130 ország jelezte indulási szándékát. Nádas Pál megköszönte a minisztérium támogatását, de sajnálattal közölte, hogy a készülő, és a napokban társadalmi vitára bocsájtott sporttörvény-tervezetben nem találja a paralimpiai bizottság önállóságát szorgalmazó passzust, holott az erre vonatkozó kérésüket időben benyújtották. Az MPB elnöke éppen ezért a helyszínen személyesen nyújtotta át a miniszternek a módosító javaslatokat.

Pásztor Dóra paralimpiai bajnok és már athéni kvótát kiharcoló úszó a versenyzők nevében mondott köszönetet a segítségért és beszámolt a felkészülés jelenlegi állásáról.

Végezetül Molnár Zoltán, a MOB igazgatója és Nádas Pál aláírta a MOB és az MPB közötti együttműködési megállapodást.

A sajtótájékoztatót Szekeres Pál (balról), a GYISM helyettes államtitkára, Pásztor Dóra paralimpiai bajnok úszó, Gyurcsány Ferenc sportminiszter, Molnár Zoltán, a MOB igazgatója és Nádas Pál, az MPB elnöke tájékoztatta az érdeklődőket

Salim kihagyja a vb-t

TÉKVANDÓ. A Los Angelesben élő magyar válogatott, Salim József szeptember eleje óta Budapesten készül a kerettel, de lábfejsérülést szenvedett, így nem indul a szeptember 24. és 28. között Garmisch-Partenkirchenben esedékes világajnokságon. Salim elsődleges célja, hogy a decemberi párizsi olimpiai kvalifikációs versenyen százszázalékos formában lépjen tата-mira, ezért nem kockáztat, inkább edzőként vesz részt a vb-n. Így héttagúra csökkent a magyar válogatott: Andrásik

Mónika (55 kg), Gál Mária (59 kg), Juhász Attila (62 kg), Rózsa Gábor (67 kg), Rajkai Gábor (72 kg), Tóth Balázs (78 kg), Varjasi Viktor (84 kg).

Remekeltek a magyarok

SZUMÓ. A mindig nagy érdeklődéssel várt Osztrák Nagydíjon, amelyet a Donau Centrumban rendeztek, a holland, az olasz, a német, az osztrák és a magyar válogatott legjobbjai léptek porondra. A 115 kilogrammban az esztendő Major Gyula nem talált legyőzőre, a fináléban épp a Szolnoki

MÁV-Hozam tehetséges birkózóját, Horváth Pétert gyűrte le. Bronzérmes szerzett az esztendő Klányi János és a szolnoki Gulyás Csaba. A +115 kilósoknál a leányfalui Tóth Barnabás hatalmas küzdelemben verte a verseny előtt betegséggel bajlódó szolnoki Libor Dezsőt – utóbbi azonban nem búslakodhatott, hiszen az elődöntőben jobbnak bizonyult a németek világajnokának, Scherneckel. A nyílt kategóriában megismétlődött a Tóth-Libor párharc, amely ismét Tóth sikerét hozta, míg a dobogó harmadik fokára Gulyás Csaba és Major Gyula léphetett fel.